

Da disse Ejere efterhaanden kommer op i Aarene og skal konsolidere deres Alderdom, kan man ikke sige, at de Resultater, der er opnaaet af 20 Aars Indsats, er særlig tilfredsstillende. Naar Eengangsskatten bliver betalt, er Stillingen desværre sandsynligvis for flere af disse Landmænd ringere, end den var i 1925.

De Udtalelser, jeg her har fremsat, er fremsat paa De samvirkende danske Landboforeningers Vegne, men jeg vil gerne have Lov til til Slut at gøre et Par personlige Bemærkninger.

Som gammelt Medlem af dette Ting har det gjort mig ondt at se et saadant Forslag paa Rigsdagens Bord. Min Opfattelse er nemlig, at Demokratiets Maal ikke alene er at kræve, men ogsaa at øve Ret. Men det gør dette Forslag ikke.

Naar man ser Resultaterne, vil man blive overrasket over de Uretfærdigheder, der begaaes.

Jeg vil derfor gerne bede om een Ting, nemlig at man tager de mange Henvendelser op til en meget alvorlig Undersøgelse og Overvejelse. Naturligvis ikke mindst den, vi er kommet med i Dag.

Jeg er jo ikke ukendt med Udvalgsarbejdet paa Rigsdagen. Jeg ved, at der kræves et stort og omfattende Arbejde for at sætte sig ind i de mange Spørgsmaal. Ikke mindst ved et saa omfattende og indgribende Forslag som dette, der er saa indgribende som næppe noget andet Forslag.

Man paalægger her godt 50 000 Skatteydere en tung Byrde, for mange tungere end de kan bære den. Kunde det saa frelse de omtrent 2 Millioner Skatteydere, der slipper fri, kunde der maaske findes et Forsvar for at ofre de faa, men personlig vil jeg nødtigt føre et saadant Forsvar.

Naar Forholdet saa desuden er dette, at Loven jo slet ikke vil løse Problemet: de ledige Penge eller den for store Købekraft, bliver Gennemførelsen jo endnu mere urimelig. Den store Købekrafts uheldige Virkninger stammer jo kun i lidet Omfang fra disse ca. 50 000 Personer, der rammes af Loven, og den vil fortsætte i omtrent samme Omfang efter Lovens Vedtagelse.

Man vil derimod hurtigt opdage Forslagets uheldige Virkninger over for Produktion og Beskæftigelse. Andre Lande er af Hensyn hertil veget tilbage. Kan dette ikke give Anledning til en alvorlig Overvejelse?

Det er i hvert Fald mit Haab, at man vil tage den fornødne Tid til at overveje Forslaget og de Henvendelser, der er fremskomet. Jeg ved nok, at der presses stærkt paa for at faa Forslaget igennem, men det vigtigste ved et saadant Forslag er efter min Mening, at det bliver saa retfærdigt, som det overhovedet er muligt, og det maa derfor være af mindre Betydning, om det gennemføres nogle Uger før eller senere.

Det er ogsaa mit Haab, at hvis man bare tager den fornødne Tid til Overvejelser, vil Resultatet blive betydelige Ændringer, ogsaa i den Retning, vi her i Dag har ønsket.